ЗМІСТ

The Abbot's Ghost: A Christmas Story / Привид абата: різдвяна історія

Повна версія документа на **ridmi.ua**

Про видання

У старовинних залах Трегернського абатства оживають тіні минулого. Різдвяні веселощі порушує загадковий привид, змушуючи гостей зіткнутися зі своїми страхами, давніми таємницями та неприхованими почуттями. Луїза Мей Олкотт майстерно поєднує містичний антураж із глибокою психологічною драмою, розповідаючи історію кохання, ревнощів, честі та спокути. Містика тут — лише тло, крізь яке проступають справжні випробування людських сердець.

Детальний опис і характеристики видання — на сторінці
ridmi.ua/product/the-abbots-ghost-a-christmas-story-bilingual/

CONTENTS

I. DRAMATIS PERSONAE 8
II. BYPLAY 24
III. WHO WAS IT? 44
IV. FEEDING THE PEACOCKS 60
V. UNDER THE MISTLETOE 78
VI. MIRACLES 94
VII. A GHOSTLY REVEL 114
VIII. JASPER 134
NOTES 148

ЗМІСТ

I. ДІЙОВІ ОСОБИ 9
II. ПРИХОВАНА ГРА 25
III. ХТО ЦЕ БУВ? 45
IV. ГОДУВАННЯ ПАВИЧІВ 61
V. ПІД ОМЕЛОЮ 79
VI. ДИВА 95
VII. ГУЛЯННЯ ПРИМАР 115
VIII. ДЖАСПЕР 135
НОТАТКИ 149

I. DRAMATIS PERSONAE

"How goes it, Frank? Down first, as usual."

"The early bird gets the worm, Major."

"Deuced ungallant speech, considering that the lovely Octavia is the worm," and with a significant laugh the major assumed an Englishman's favorite attitude before the fire.

His companion shot a quick glance at him, and an expression of anxiety passed over his face as he replied, with a well-feigned air of indifference, "You are altogether too sharp, Major. I must be on my guard while you are in the house. Any new arrivals? I thought I heard a carriage drive up not long ago."

"It was General Snowdon and his charming wife. Maurice Treherne came while we were out, and I've not seen him yet, poor fellow!"

"Aye, you may well say that; his is a hard case, if what I heard is true. I'm not booked up in the matter, and I should be, lest I make some blunder here, so tell me how things stand, Major. We've a good half hour before dinner. Sir Jasper is never punctual."

"Yes, you've a right to know, if you are going to try your fortune with Octavia."

The major marched through the three drawing rooms to see that no inquisitive servant was eavesdropping, and, finding all deserted, he resumed his place, while young Annon lounged on a couch as he listened with intense interest to the major's story.

"You know it was supposed that old Sir Jasper, being a bachelor, would leave his fortune to his two nephews. But he was an oddity, and as the title must go to young Jasper by right, the old man said Maurice should have the money. He was poor, young Jasper rich, and it seemed but just, though Madame Mère was very angry when she learned how the will was made."

"But Maurice didn't get the fortune. How was that?"

"There was some mystery there which I shall discover in time. All went smoothly till that unlucky yachting trip, when the cousins were wrecked. Maurice saved Jasper's life, and almost lost his own in so doing. I fancy he wishes he had, rather than remain

І. ДІЙОВІ ОСОБИ

— Як справи, Френку? Ти знову перший, як завжди.

— Рання пташка ловить черв'яка, майоре.

— Страшенно негалантна мова, зважаючи на те, що чарівна Отавіа тут — черв'як, — з багатозначним сміхом майор прийняв улюблену англійцями позу біля каміна.

Його товариш кинув на нього швидкий погляд, і вираз тривоги промайнув на його обличчі, коли він відповів удавано байдуже: — Ви надто проникливі, майоре. Мені треба бути насторожі, доки ви в домі. Хтось новий приїхав? Здається, я чув, як нещодавно під'їжджала карета.

— Це приїхали генерал Сноудон і його чарівна дружина. Моріс Трегерн з'явився, доки нас не було, і я його ще не бачив, бідолаха!

— Авжеж, недаремно так кажете; у нього важка доля, якщо те, що я чув, правда. Я не дуже в курсі справи, а мав би бути, щоб не припуститися дурниць, тож розкажіть мені, майоре, як все склалося. Маємо добрих пів години до обіду. Сер Джаспер ніколи не прибуває вчасно.

— Так, ти маєш право знати, якщо збираєшся спробувати щастя з Отавією.

Майор пройшов через три вітальні, щоб упевнитися, що жоден надто цікавий слуга не підслуховує, і, знайшовши їх порожніми, повернувся на своє місце, тоді як молодий Еннон ліг на канапу й слухав історію майора з напруженою цікавістю.

— Ти знаєш, усі припускали, що старий сер Джаспер, будучи неодруженим, залишить свій статок двом небожам. Але він був диваком, і, оскільки титул мав перейти до молодого Джаспера по праву, старий сказав, що гроші повинен отримати Моріс. Він був бідний, молодий Джаспер багатий, і це здавалося справедливим, хоча мадам Мер страшенно розлютилася, коли дізналася, як складено заповіт.

— Але Моріс не отримав спадку. Як так сталося?

— Там була якась таємниця, яку я з часом розкрию. Усе йшло гладко до того нещасливого яхтового походу, коли двоюрідні брати потрапили в аварію. Моріс урятував Джасперу життя й мало не загинув сам. Гадаю, він би волів тоді загинути, ніж залишитися

the poor cripple he is. Exposure, exertion, and neglect afterward brought on paralysis of the lower limbs, and there he is—a fine, talented, spirited fellow tied to that cursed chair like a decrepit old man."

"How does he bear it?" asked Annon, as the major shook his gray head, with a traitorous huskiness in his last words.

"Like a philosopher or a hero. He is too proud to show his despair at such a sudden end to all his hopes, too generous to complain, for Jasper is desperately cut up about it, and too brave to be daunted by a misfortune which would drive many a man mad."

"Is it true that Sir Jasper, knowing all this, made a new will and left every cent to his namesake?"

"Yes, and there lies the mystery. Not only did he leave it away from poor Maurice, but so tied it up that Jasper cannot transfer it, and at his death it goes to Octavia."

"The old man must have been demented. What in heaven's name did he mean by leaving Maurice helpless and penniless after all his devotion to Jasper? Had he done anything to offend the old party?"

"No one knows; Maurice hasn't the least idea of the cause of this sudden whim, and the old man would give no reason for it. He died soon after, and the instant Jasper came to the title and estate he brought his cousin home, and treats him like a brother. Jasper is a noble fellow, with all his faults, and this act of justice increases my respect for him," said the major heartily.

"What will Maurice do, now that he can't enter the army as he intended?" asked Annon, who now sat erect, so full of interest was he.

"Marry Octavia, and come to his own, I hope."

"An excellent little arrangement, but Miss Treherne may object," said Annon, rising with sudden kindling of the eye.

"I think not, if no one interferes. Pity, with women, is akin to love, and she pities her cousin in the tenderest fashion. No sister could be more devoted, and as Maurice is a handsome, talented fellow, one can easily foresee the end, if, as I said before, no one interferes to disappoint the poor lad again."

тим бідним калікою, яким тепер є. Холод, виснаження і недостатній догляд після того призвели до паралічу нижніх кінцівок, і тепер він там — гарний, талановитий, палкий хлопець, прив'язаний до того клятого крісла, як немічний старий.

— Як він це терпить? — запитав Еннон, коли майор похитав сивою головою, а в його останніх словах відчулося зрадливе хрипіння.

— Як філософ або герой. Він надто гордий, щоб показати розпач перед таким раптовим кінцем усіх надій, надто великодушний, щоб скаржитися, бо Джаспер страшенно через це убитий, і надто сміливий, щоб злякатися нещастя, яке довело б багатьох до божевілля.

— То правда, що сер Джаспер, знаючи все це, склав новий заповіт і залишив кожен цент своєму тезці?

— Так, і в цьому й полягає таємниця. Він не лише позбавив бідного Моріса спадку, а й так усе заплутав, що Джаспер не може ним розпорядитися, і після його смерті все переходить Отавії.

— Старий мусив бути недоумкуватим. Що ж він мав на думці, лишаючи Моріса безпорадним і без копійки після всієї його відданості Джасперу? Хіба він чимось скривдив старого?

— Ніхто не знає; Моріс і гадки не має про причину цієї раптової примхи, а старий не дав жодного пояснення. Він помер невдовзі після цього, і щойно Джаспер отримав титул і маєток, він забрав свого кузена додому і ставиться до нього як до брата. Джаспер — благородний хлопець, попри всі його вади, і цей вчинок справедливості ще більше збільшує мою повагу до нього, — сказав майор щиро.

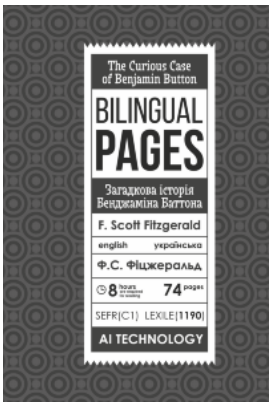
— Що ж Моріс робитиме тепер, коли вже не може вступити до війська, як збирався? — запитав Еннон, який тепер сидів прямо, такий зацікавлений був.

— Одружиться з Отавією й отримає своє, сподіваюсь.

— Прекрасний план, але міс Трегерн може й заперечити, — мовив Еннон, різко підводячись, і в його очах раптом спалахнув вогонь.

— Гадаю, ні, якщо ніхто не втрутиться. Жіночий жаль дуже близький до кохання, і вона співчуває кузенові якнайніжніше. Жодна сестра не була б відданіша, і, оскільки Моріс — вродливий, здібний хлопець, легко передбачити кінець, якщо, як я вже казав, ніхто не завадить і знову не зруйнує долю бідолашного хлопця.

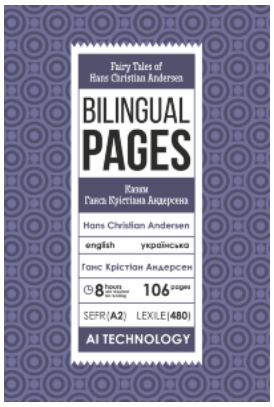
Рекомендована література

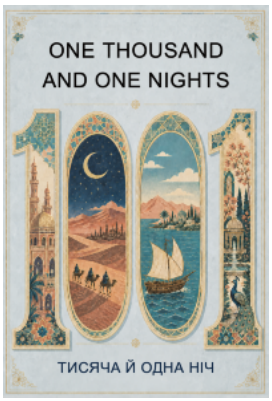
The Curious Case of Benjamin Button / Загадкова історія Бенджаміна Баттона

A Christmas Carol in Prose / Різдвяна пісня в прозі

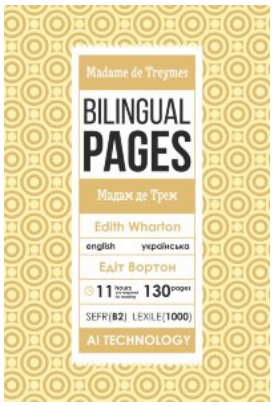
Fairy Tales of Hans Christian Andersen / Казки Ганса Крістіана Андерсена

The Thousand and One Nights / Тисяча і одна ніч

Pollyanna / Полліанна

Madame de Treymes / Мадам де Трем

Перейти до категорії
Білінгвальні книги